

[Enggaard.]

trædelsesbestemmelserne, at det kun i et fåtal af tilfælde vil blive muligt at påberåbe sig bristede forudsætninger. Jeg er bange for, at vi ellers får et meget, meget stort antal retssager i kølvandet af denne lovgivning. Og det kan ikke være formålet med en lovgivning i dette høje ting at skabe så usikre situationer omkring disse handler, at konsekvenserne ikke kan aflæses af loven, men må søge deres løsning i en retssal.

Derfor henstiller jeg på linje med det, som de øvrige ordførere allerede har nævnt, at vi genoptager drøftelserne af dette punkt mellem anden og tredje behandling og finder ikrafttrædelsesbestemmelser, som, så vidt det overhovedet er muligt, løser de problemer, som vi i dag har kendskab til.

Man vil forstå, at venstre er afgørende imod denne afgift. Vi vil gerne give udtryk for, at hvis vi får mulighed for det, vil vi på ny afskaffe denne afgift.

De øvrige afgiftslovsforslag, som er til behandling, dækker jo i det væsentlige transportområdet og det, vi med et specielt udtryk her i folketinget plejer at kalde giftskatterne. Selv om regeringen har valgt at nedsætte satserne på afgiftsområdet, rammer afgifterne på transportområdet stadig væk, om end knap så hårdt som efter de først fremsatte forslag. Jeg siger dette, fordi man har set påstande i aviser og udtalelser fra regeringspartiet og fra socialistisk folkeparti om, at man vil værne den fattige mands bil, og at det er derfor, man nu sænker afgifterne på benzin og vægtafgiften. Men man skal ikke glemme, at det, der bliver tilbage af denne proces — først at foreslå forhøjelser og derefter reducere sine forslag — alligevel stadig væk er en belastning af transport- og bilområdet med omkring 200 mill. kr. om året. Og selv om det er et mindre beløb end det, der var foreslået fra regeringens side, bliver der tilbage fortsat en påvirkning af omkostningsniveauet. Venstre er fremdeles stærkt bekymret ved disse forslag.

Vi kan naturligvis være tilfredse med, at man i forbindelse med drøftelserne om afgifterne på benzin- og vægtafgiftsområdet også har været inde på spørgsmålet om udligningsafgiften for rutebiler, sådan som vi fra venstres side rejste det allerede ved første behandling. Vi er tilfredse med, at finansministeren har realiseret sit tilsagn fra første

behandling i form af et konkret ændringsforslag. Jeg tror, det vil hjælpe til, at den kollektive trafik, som vældig mange steder i landet er i store vanskeligheder i disse år, nu kan få en nok så rimelig tilværelse, og at derfor transportproblemet for mange mennesker fortsat vil kunne finde sin løsning ved hjælp af den kollektive trafik.

Jeg skal ikke sige meget om afgifterne på tobak og spiritus. Disse afgifter skal efter venstres mening ikke bedømmes isoleret, men de må ses som led i den store økonomiske sammenhæng. Det er vel fra finansministerens side i første række den fiskale virkning af disse afgifter, som har haft betydning; jeg tror ikke, der er tale om noget ideologisk engagement omkring afholdsbevægelse eller lignende i forbindelse med det.

Rent teknisk er der naturligvis knyttet interesse til, hvordan ørebeløbene pr. liter benzin eller pr. cigaret bliver fikseret. Jeg tror her, at praktiske hensyn til erhvervenes administration bør spille ind; også muligheden for igennem fastsættelse af hele ørebeløb i priserne at give de handlende en rimelig justering af avancerne må tælle med i bedømmelsen af disse problemer, der jo ellers i alt overvejende grad er tekniske.

Hvis man samlet betragter hele dette lovgivningskompleks og forløbet af behandlingen her i tinget, så må man iagttagende, at der er en højst interessant parlamentarisk baggrund for disse forslag. Det samarbejde mellem socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, som vel aldrig har været rigtig formaliseret — det har man vel ikke ønsket — træder ligesom nu frem i dagens lys i form af en række aftaler i forbindelse med gennemførelsen af disse lovsforslag. Vi ser det også i forudsigelserne — jeg ville kalde det dystre forudsigelser — i flertallets bemærkninger i betænkningen om de hensigter, som de to partier har i fremtidens skattepolitik.

Jeg tænker her bl. a. på bebudelsen af en højere formueskat til næste år, og jeg har også med interesse set hr. Gert Petersens betragtninger i Kristeligt Dagblad for i går, hvor der lægges et program omfattende en række punkter frem for, hvad man fra den side ønsker gennemført i fremtiden — naturligvis fra socialistisk folkepartis side under den forudsætning, at Danmark ikke bliver medlem af EF.

Så langt er dette samarbejde ført igen-